<u>Предложение за облагородяване и изграждане на закрити навеси за поставяне на контейнери за битов отпадък</u>

Така изглежда една стандартна контейнерна площадка, поставена пред многофамилна жилищна сграда в гр. София в момента

В този вид, контейнерите създават изключителен дискомфорт за живущите в жилищните блокове, пред които такива са поставени и на минувачите, като не само загрозяват конкретен район, но и от чисто практична гледна точка създават условия за антисанитария, съответно здравни рискове за хората, като привличат плъхове, птици и бездомни животни, които безпрепятствено разнасят боклука из целия квартал.

Една от причините местата за поставяне на контейнери за смет в гр. София да са в такова състояние е липсата на правна уредба относно начинът, по който следва да се създават такива места, които да допринасят за благоустройството на района.

В Закона за управление на отпадъците и Наредба за управление на отпадъците и поддържане и опазване на чистотата на територията на Столична община има няколко лаконични изисквания, които се отнасят до депата за битови отпадъци, в които се оползотворяват и обезвреждат тези отпадъци. За площадките, които служат за поставяне на съдове за битови отпадъци, изисквания практически отсъстват.

Действително, в момента текат няколко пилотни проекта на различни дружества за разделно събиране на отпадъци, които се състоят в поставяне на огради около съдовете за смет и ограничаване достъпа до тях само на лица от определен жилищен блок. Това донякъде решава проблема с безконтролни достъп до контейнерите, но такова ограничение в повечето случаи води единствено до нерегламентирано изхвърляне на отпадъци непосредствено до поставените заграждения, тъй като голяма част от хората (може би с право), не разбират защо именно за тях достъпа до конкретни съдове за смет е органичен без предварително да са осигурени достатъчно места за изхвърляне на битови отпадъци, които да са на комфортно разстояние за останалите. Липсата на наложени санкции също води до неефективност на подобни проекти.

В много държави проблемът е разрешен доста по-практично и с по-малко разходи. Разпространена практика е съдовете за смет да бъдат поставяни под земята, а над земята остават единствено приемниците.

Така не се заема излишно място и остава незасегнат външния вид на района. Този метод обаче изисква допълнителна инфраструктура и предполага значителни разходи. И в момента на територията на Столична община се поставят такива съдове за смет, но предимно в центъра на града. За да стигне до т.нар. „спални райони“ на града (ж.к. Дружба, Надежда, Младост и др.), Столична община трябва да направи огромни инвестиции, които към момента очевидно не са приоритетни.

Поради това, като средносрочна мярка, считам за удачен вариант поставяне, там където е възможно, в кварталите с най-много жилищни блокове, съответно най-голяма концентрация на население, да бъдат поставяни загражданията, които да не ограничават достъпа на хората до съдовете за смет, да не затрудняват събирането и извозването на битови отпадъци (и други, ако има разположени такива контейнери), но същевременно да не позволяват разнасянето на отпадъци в междублоковите пространства, благоприятват за по-добрия външен вид на междублоковите пространства и до някаква степен препятстват разпространението на неприятните миризми.

Тези заграждения са покрити, за да се избегне намокрянето на отпадъците, което би довело до негодност за тяхната последваща преработка, като за инсталиране на повечето видове се изисква ограничено пространство и наличие на бетонова/асфалтово-бетонова настилка, която така или иначе е нужна, за да не пропуска и не позволява замърсяване на почвата.

Има изключително голямо разнообразие от такива конструкции, като цените варират между 1500лв. и 3000лв. в зависимост от размера и материалите, от които се изработват. При възлагане на съответна обществена поръчка за по-голямо количество, цената осезаемо би намаляла.

Това са няколко варианта, предлагани от различни производители:

<u>Относно разходите, които ще следва да се извършват:</u>

Конкретна сума на разходите може да бъде получена след вземане на решение къде, в какъв обем и какъв вид конструкции ще бъдат инсталирани.

Силно осреднена сметка, например за ж.к. Надежда, който е един от най-големите жилищни райони на територията на Столична община, би изглеждала по следния начин:

Населението на район „Надежда" по данни от преброяването през 2011г. е с обща численост 67 905 жители. Един човек в България изхвърля средно по 416 кг. боклук (данни на Евростат за 2019г.), който се събира от или от името на конкретна община. Това прави средно по 28 238 480 кг. отпадъци, генерирани от домакинствата в ж.к. Надежда на година или около 520 тона на седмица.

Стандартните метални контейнери на колела са с вместимост 1100 литра, т.е. около 1100 кг. Тоест при извозване на отпадъка два пъти в седмицата, в ж.к. Надежда ще са нужни около 250 контейнери за битови отпадъци. Ако приемем, че същите са ситуирани по двойки, то ще са нужни около 125 конструкции при средна цена от 2000 лева (завишена), то равносметката е разход в размер на около 250 000 лева.